

Falešné registry s reálnými poplatky

22.10.2024 - Lucie Korbéliusová | DTest

K čemu registry slouží?

Pokud se spotřebitel ocitne v situaci, kdy potřebuje ověřit svou bonitu, například při žádosti o hypotéku či úvěr nebo se chce zorientovat ve svých finančních závazcích, nabízí se mu využít služeb tzv. registru dlužníků. Při zadání tohoto výrazu do internetového vyhledávače se objeví různé webové stránky, které nabízejí výpisy slibující poskytnutí podrobných informací o existujících dlužích spotřebitele. Obvykle stačí zadat základní údaje, jako jsou jméno a datum narození, a zaplatit požadovanou částku, za kterou má spotřebitel obdržet přehledný dokument o svých finančních závazcích. Je však důležité mít na paměti, že spolehlivost těchto výpisů může být sporná a nemusí vždy odpovídat reálnému stavu.

V České republice totiž neexistuje žádný jednotný centrální registr spravovaný státními institucemi, který by zahrnoval všechny dluhy a závazky fyzických i právnických osob. Z veřejně dostupných evidencí lze zjistit především informace o dlužnících, kteří se splácením dostali do větších potíží. Za tímto účelem je možné využít například registr exekucí, který spravuje Exekutorská komora nebo insolvenční rejstřík spravovaný Ministerstvem spravedlnosti.

„Většina registrů je provozována soukromými společnostmi, které často čerpají informace z těchto oficiálních evidencí a v rámci své služby je jen shromažďují do jednotného dokumentu. Registry tak mohou mylně vytvářet dojem, že poskytují komplexní informace o všech dlužích spotřebitele, což nemusí být pravda,“ uvádí ředitelka spotřebitelské organizace dTest Eduarda Hekšová. Poskytované výpisy navíc nemají právní relevanci a nemohou sloužit jako oficiální potvrzení o bezdlužnosti.

Kde je problém?

Pokud je ze stránek registru jasně uvedeno, co služba obsahuje a z jakých evidencí a registrů čerpá, nemusí být na takové službě nic problematického. Problém však nastává, když registry používají formulace jako „oficiální“ nebo „centrální“, a tím vyvolávají mylný dojem, že se jedná o komplexní výpis všech dluhů, za který si je spotřebitel ochotný zaplatit. *„Takové registry ale ve většině případů nespolupracují s bankami ani jinými úvěrovými institucemi, takže v nich zcela chybí poměrně zásadní informace,“* doplňuje Eduarda Hekšová.

Další komplikací je, že některé registry požadují od uživatelů registraci a s ní spojené pravidelné platby za vedení uživatelského účtu. Spotřebitel se tak může domnívat, že platí pouze za jeden výpis, ale zároveň si neuvědomuje, že souhlasí s pravidelným účtováním za poskytované služby. Poskytovatelé registrů se navíc často zbavují odpovědnosti za neúplné informace, protože působí jen jako zprostředkovatelé dat z jiných evidencí a registrů.

Kde získat ověřené informace?

Pokud spotřebitelé hledají spolehlivé informace o svých závazcích, je nejlepší obrátit se přímo na oficiální registry a instituce. Kromě Centrální evidence exekucí (CEE) a insolvenčního rejstříku můžete využít Bankovní a Nebankovní registr klientských informací (BRKI a NRKI), které obsahují údaje o úvěrech. Tyto registry jsou sice rovněž spravovány soukromými společnostmi, ale spolupracují s bankami a většinou úvěrových společností z nebankovního sektoru. Využívaný je také registr SOLUS, který sleduje platební morálku u takových institucí, jako jsou mobilní operátoři či

dodavatelů energií. „Závazky vůči státu si spotřebitelé mohou ověřit přímo u konkrétních institucí, jako jsou finanční úřad, Česká správa sociálního zabezpečení nebo zdravotní pojišťovny, kde lze získat přesné informace,“ dodává Eduarda Hekšová.

V případě, že si spotřebitel není jistý, zda má dluhy vůči konkrétní instituci, je nejjednodušší a nejlevnější možností kontaktovat ji přímo. Například pokud máte pochybnosti o svých závazcích vůči bance, je nejlepší obrátit se přímo na ni a požádat o výpis nebo podrobnosti o úvěrech. Stejný postup lze uplatnit u telefonních operátorů, zdravotních pojišťoven nebo jiných společností. Tímto způsobem získá spotřebitel nejaktuálnější informace přímo od zdroje, vyhne se zbytečným poplatkům a může včas reagovat na případné dluhy.

Pokud spotřebitelé mají otázky k tomuto tématu, mohou se obrátit na bezplatnou spotřebitelskou poradnu dTestu, a to elektronicky na www.dtest.cz/spotrebitelska-poradna nebo telefonicky na číslo 299 149 009.

dTest, o.p.s. je největší českou spotřebitelskou organizací, která v ČR působí již od roku 1992. Je vydavatelem spotřebitelského časopisu dTest, na jehož stránkách jsou publikovány výsledky nezávislých a objektivních testů produktů, varování před nebezpečnými a zdravotně závadnými výrobky, informace o spotřebitelských právech a rady, jak tato práva účinně uplatňovat. dTest je součástí mezinárodní organizace International Consumer Research and Testing (ICRT) a evropské spotřebitelské organizace BEUC.

Poradenská linka časopisu dTest – 299 149 009 – je v provozu každý pracovní den od 9 do 17 hodin a spotřebitelé na ní mohou konzultovat s právními poradci časopisu dTest nejrůznější spotřebitelské problémy, a to za cenu běžného tarifu volání. Od spuštění v roce 2010 této možnosti využily již statisíce spotřebitelů a poradenská linka časopisu dTest se tak stala první a nejvyhledávanější cestou k řešení potíží, se kterými se zákazníci na trhu setkávají.

<https://www.dtest.cz/clanek-11203/dtest-falesne-registry-s-realnymi-poplatky>